

Жената доброволно признава на мъжътъ прѣимущество на силата; но страхъ ме е да не наскърбя една часть отъ читателите като взимамъ страната на мъжътъ и относително умътъ. Далъчъ съмъ отъ желанието да успорявамъ на жената правото да участвува както мъжътъ въ умствените зания, което е отличителният даръ на човѣческия родъ; но вѣрвамъ да има два вида умъ, мъжки умъ и женски умъ; че тия два ума иматъ различни употребления и свои собствени качества, и че собствените качества на мъжки умъ сѫ особено качествата които иматъ най блиска връска съ принадлежността на управлението.

Умътъ на мъжътъ има по голямъ просторъ, по голяма послѣдователност, по голямо беспристрастие отъ колкото умътъ на жената; а тия качества сѫ згодни за упражнение на властта.

Първото качество на умътъ на мъжътъ е просторътъ. Мъжътъ знае повече нѣща и ги знае по добрѣ: той е повече навикналъ да сравнява и разсѫждава. Жената, на противъ, вижда нѣщата отдѣлно: всяко особенно впечатление се досяга до нея по единъ твърдъ живъ начинъ, та тя притежава повечето пѫти еднострани и непълни идеи. Мъжътъ е по способенъ за мъжчи изучвания; даже когато не знае много нѣщо, той знае повече отъ жената, поставени и двамата въ сѫщите условия. Впрочемъ, неговътъ животъ е по свободенъ, занятията му сѫ вѣнка, та той може да опитва много повече нѣща, фактове и свѣдения, и да си съставя по много и по здрави начала. Това ирѣвъсходство на мъжътъ въ